

MARCIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szombat

63. szám.

Pest, majus 27. 1848

Nem kell táblabíró politika.

April 10. kezdve e lap hetenként hatszor egy közép nagyságu iven fog megjelenni, és posta útján is megrendelhető.

Előfizetési ár:

April 10-kétől junius végeig, Budapesten, házhozordással 2 ft. 30 kr., vidékre postán borítékban 3 ft. 30 kr.

April 10. september végeig félévre: Budapesten 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

April 10-étől december végeig három évnegyedre:

Budapesten házhozordással 6 ft. 30 kr., vidékre postán borítékban 8 ft.

Budapesten egy pengő forintjával, egy hónapra szóló előfizetést is elfogadunk.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyeért 3 kr. pp. fizettetik.

Pest, május 27.

Levelezéseinkből azt kell észre vennünk, hogy a vidékieknek Pestről csudálatos ideajuk van.

Némelyek azt gondolják, hogy itt folytonos revolutió van. Hogy itt az ifjak éjjel nappal azon törekednek, hogy a ministeriumot megbuktassák.

Hogy vannak francia emissariusok, kik némely emberekkel szövetkezve éjjel fekete köpenybe burkozva és álarcz alatt bejárják a kocsmákat, s vérengző doctrinákra catekizálják a proletariusokat. Hogy a republicanusok és a zsidókergetők között lítkos szövetség van, hogy ezek összeesküdtek, s összeegyezték egymás között kölcsönös gyámolításra. A republicanusok a jó ügy miatt feláldozzák a zsidókat, a polgárok a zsidók elűzetéseért kitépik hív szívéből a drága royalismust. Hogy itt republicanus clubbok vannak, hogy a veres tollasok papírral és rajzonnal járnak az utcán, s jegyezgetik azok neveit, kiket idő nap előtt le kellene fejezni, s mint egy barátunk mondá: Szíjj Sámuelnél, a cséplő feltalálójánál, már készül is vagy 24 guilotin.

Mindezek mulatságnak igen megjárják.

És hogy ha efféleket hintegetnek a vidéken, bizony nem csudáljuk, hogy itt ott egy pár szelíd ficzko con amore megégeti lapjaink azon számát mellyet valami uton két példányban bir, hogy fenyeget, hogy határozatokat hoznak miszerint nem tudom hányan feljönnek Pestre s itt a ministeriumot támogatni fogják.

Támogatni! mintha egyenként dülöngöznének.

Pedig ha tudnák a vidéken mint resteli itt Pesten a ministerium, ha valahol a sajtó, s a gondolat országa ellen tömegekkel demonstrálgatnak.

Parbleu! — Ez rossz anteacta lesz akkor, midőn a mostani ministerium, quo fato, mert csak mind örökre úgy sem fog tartani, a sajtó útján vissza akarna jutni a kormány gyepelője mellé.

Kedves vidék! Hagyják önök az utokan tisztán és szabadon, — lehessen azon könnyen és kényelemmel jönni és menni. A kinek el kell utazni, mehessen a kinek be kell rándulni hadd jöjjön,

A parlamentarizmus kormányokra nézve sokkal nagyobb veszedelem az, ha ki nem léphet, mint hogy ha mások onnan szoritani kezdik.

Naponta kapunk leveleket mellyben csak nem szóról szóra mindenikben ez áll:

Ha a mostani ministerium, megbukik hol vannak az ujak, honnan veszünk más alkalmas egyéneket?

Kedveseim, — mi is kérhetjük viszont önöket, hogy bukkhatik meg a ministerium mig nincs ellene olyan erős oppositio melly a mostanit helyéből kimozdítsa, vagy is inkább miként némely-lyek ohajtják a mostani névsorban némi módosítások történjenek?

Ministeriumokat csak az oppositio felülkerekedése bukkathatja meg.

És ez igen alkotmányos dolog. Szeretnők azon legénynek szeme közé nézni, ki valamely ministeriumba annyira volna endiablírozva, hogy akkor is fenakarná tartani, midőn az alkotmányos többség ellenük fogna nyilatkozni.

Ha tehát a mostani ministerium ellen nincs ilyen többség, azok kik itt Pesten, s a vidéken pattognak és csattognak, legyenek nyugton.

Am tessék egy bizonyos párt ellenében szánakozólag mosolygani, tessék homlokot redőzni, tessék hazafiúi keblökben megbotránkozni.

Hanem az egyre igen szívesen megkérnők önöket, hogy argumentum ellenében ne csapó fával éljenek.

Vagy ha a mi argumentumaink olly kis szerűek és gyermekesek, hogy azt megczáfolni egy tekintetes kar és rendnek méltóságán alól áll, akkor azok maguktól is összehullnak.

Arra nem szükség, hogy önök az utcákon tömegeket gyűjtsenek össze.

Ama nagyszerű demonstratiók, mellyek kicsinységünk ellen itt ott történnek, közönségesen egészen az ellenkezőt szokták bizonyítani.

Mert a demonstratio kemény fegyver, azzal olly gyengék ellen élni, mint mi vagyunk, rettenetesen nevetséges. Okos ember önök demonstratioja után nem arra a gondolatra jön, mit önök a lelkekben előidézni akartak, hogy tudniillik a mi elveinket csak néhány kevesek s jelentéktelenek vallják, hanem inkább, hogy azon elvek élesek, keresztülhatók, s rugonyosságuknál fogva sebesen terjedők, s hogy azok előhaladása ellenében a tömegek elfojtó kiáltásait ezen eszmék elleni barricadokat kell használni.

Azt bizonyítják, hogy a demonstratiók helyszí-

nén is elegenden vannak, kik ellenkezőleg éreznek. Hogy vannak, kiknek a demonstralók az effélékkel boszuságot és dacot hisznek elkövetni. Hogy vannak, kiknek, ha önök ablakaik alatt elmennek, önöknek jól esik oda az ablakba egy mérges tekinetet vetni, jól esik, ha őket az utcán szemközt találva, rájuk egy kevéssé fogaikat megcsikorgathatják.

Mi csalódhatunk. — Minket igen is, argumentumokkal leverhetni, demonstratiókkal és bár minemü intimidatiókkal soha sem.

Meglehet, hogy hazánk poeticus szeretete minket tulragadhatott, meglehet, hogy midőn elragadtatásunkban azt hittük hogy a legigazabbat mondjuk, szavaink betűértelme balmagyarázatokra adhatott alkalmat.

Ezt tessék ránk megmutatni s mi meghajlunk. Addig nem.

Azonban még egyet.

Egy bizonyos városban a demonstrationnak indítványozója egy ismert nagyságu hassal megáldott táblabíró volt.

Az indítvány elfogadva lön. Lön kirukkolás, s a bámulókkal egyetemben csak volt az utcán egy pár ember.

De mi lett következése. — Az, hogy sokan gondolkozni kezdettek és mondák szívében. —

A dolog gyanus . . . abban a marciusban sok jó dolognak kell lenni, mert ez és ez ellene beszélnek. Hozzá vagyunk szokva, hogy akkor vagyunk az igazság pártján, ha bizonyos urakkal ellenkező véleményben vagyunk.

Pest máj. 27.

Párisban gyalázatos dolgok történtek, s e gyalázatoságok ép azok vezérlete, irányadása alatt intéztettek el, kik magukat a nemzeti szabadság, Franciaország jólléte, s népe boldogsága apostolaiként állíták fel. Mi — megvalljuk — ezen emberekben mind eddig magunk is hittünk, mert igyekezeteiket, törekedéseiket tiszta szándokból eredőknek s önzéstől menteknek véltük. Ezen emberek Louis Blanc, Albert és Barbes képviselők, a munka organizatiojának championjai.

Mi a munkarendezés kérdésének megoldását nem tartjuk ábrándnak, bár felőle ép olly kevéssé vagyunk magunkkal tisztában, mint az eszme megpendítői. Mi az indítványt, kísérletet, nagyszerűnek és nem impracticabilis tulzásnak tekintjük, s ezért becsülésünk a fennebb említettek iránt őszinte volt, mint ollyak iránt, kik egy nagy gondolat megtestesítésében élnek és fáradoznak, távol minden alacsony czéloktól, menten minden salakos utógondolattal. Igy képzeltük mi őket, és — csalódtunk. —

Az eszme melletti harc csak eszköz volt magoknak a nagy munkás osztály rokonszenvét megnyerni, a munkarendezés kérdése melletti lelkesültség csak színlett volt, hogy a vagyontalan dolgos népben, magoknak egy roppant phisicai erőt biztosítsanak, mellynek segélyével — data occasione — kezeikbe a hatalom gyepölőit ragadhassák, és magok lehessenek elnyomói a népnek, mellynek elnyomott állapotja felett állnok könyüket hullatának.

Álarczuk május 15-én leesett. Tervük, melylyet gondatlan hiszékenységgel már érettnék és kivihetőnek hittek, le van leplezve, s ott állanak Europa szégyen széke előtt megvetés és guntárgyaiul, s még mult életük tisztaságát is gyanuba hozva.

Mi ifjak vagyunk, keblünkben sebesebben és forróbban kering a vér, mint megállapodott koru férfiakéban, s így igen természetes, hogy fogékonyabbak, könnyebben és hamarabb feldobogóbbak vagyunk minden eszme iránt, mellyet az állapotodtabb értelem és fontoló ész kivihetlennek ábrándosnak nevez tán, de mellyet magasztosnak emberszeretéből és tiszta kebelből eredettnék tartunk. —

Az ifju teoriákban él és jól teszi, a hideg és számító fiatal rideg keblü és szeretetlen férfiú leend. A practicus hideg világnézet 24 éven alul előttem ajánló nem lehetne soha.

Stolz will ich den Spanier! tüzes legyen az ifju, ha mindjárt könyelmü is.

Illy szempontból, illy nézetek után kérjük eljárásunkat, vélemény nyilatkozatainkat tekintetni, s ekkoron nem fog annyi badar lárma és fontos képeket csináló zaj üttetni, irataink és lapunk szelleme ellen.

És mert ifjak vagyunk Louis Blanc teoriát is érdeklél olvastuk, lelkesedéssel hallgatok, de annnyival fájdalommasabban fordulunk most el a csodált eszme apostolaitól.

Május 15-én Párisban egy szent érdek — Lengyelhon érdeke — áldoztatott fel szenyen öznesőknek.

A lengyelek mellett keltek fel és zavart akartak, hogy magoknak dictatorságot halászhassanak.

Egy magasztos ügy leple alá buvtak, hogy annál biztosabban felcsuszthassanak a hatalom irigyelt polczára. Szégyen és gyalázat.

Francia ország egy szabad ország, melly saját magát kormányozta. Tisztviselői nem huzzák a népet, nem hiznak a nemzet zsirján, nincs királyi udvara, melynek fentartása egynehány — a szegény osztályt nyomó — millió adóba került Francia ország a legszabadabb institutiokkal bir s az állományi kormány forma azon tökélyére jutott, mellyben a természet lörvényeitől alig van valami eltérés, s ha van ez csak a társas viszonyok megállhatása és kapcsolata miatt van, mellynek természeti jogaiból valamit feláldozni mindenki köteles. Francia országnak tehát nincs szüksége véres forradalomra, de van szüksége békére és rendre, hogy nyert diadala után magát rendezhesse, hogy erősödjék és erősítsen más nemzeteket is, mert Francia ország ügye Europa ügye, dolgainak üdvös kimenete, Europa haladásának reménye és feltétele.

És ezek után a terrorista párt büne kétszeresök vétkeztek nem csak anyahonjuk de Europa ellen is.

És it tán mondani fogja valaki, ha nem vétkez e a „Márctius 15-ke is“ midön e zavarban forrásban levő haza rendbehozására lecsöndesítésére az ingerlés és ministerium elleni agitálás fegyvereit használja?

De a dolog nem így áll.

Magyar ország, az igaz, forrásban van, közigazgatásunk forradalmon ment keresztül, alapodásra ülepedésre van szükség mindenfelől, de alkotmányunk törvényeink és társadalmi viszonyaink még korántsem jutottak a tökély azon fokára, hogy rajtok lementszeni levágni való ne volna, de sőt igen is hiányosak, mellyeknek bizon két kézzel áthatunk neki, hogy fattyu növéseit lemetzhessük.

És ha mi látjuk — vagy ha úgy tetszik látni véljük — hogy a kertészek alkotmányunk fájának kinövéseit erősödni engedik s csak akkor vetnek fűrészt reá, midön már a sebet a törzsök is megérzi; ha látjuk, hogy az ártalmas bogarak, parasit növények kiirtására céliránytalan vagy lassu eszközök használtatnak; ha látjuk, hogy míg egy részről, a nap hő sugarainak igen is ki van téve, addig más részről elegendő nedvet és tápot nem nyer; ha mind ezt látjuk — vagy gondoskodó szorongásunkban látni véljük és felszólalunk — ki kárboztathat minket jozanon? Ki vetheti nekünk azt szemünkre, hogy mi hazánkat érdekei melletti remegésig szeretjük? Ki vadolhat minket azért lelkiismeretesen, hogy szorongásunkban a közügy iránti aggodalmunkban az illem szabályaitán néha feledjük, s zavainkat — hogy inkább meghalljanak — hangosabban emeljük?

Csak kérlek ne álljátok elő azon unalomig pengetett phraissal, hogy most mindenek felett egyességre van szükségünk.

Mi egyek akarunk lenni hol e hazáért áldozni kell vagyont vagy életet, de nem akarunk egyek lenni véleményekben, mellyeket hibásaknak tévelygőknek tartunk, s az isten is örözzen meg, hogy némelylek véleményével valaha egyek legyünk. —

Mi nem tartunk senkit csalhatlannak, mint nem tartjuk magunkat, mi eszmesurlodást akarunk, melly nélkül nincs élet és nincs szabadság, mi vélemény különbséget akarunk, hogy a sok közül a jobbat kiválaszthassuk; és nem fogja azt tapasztalni senki soha, hogy mi a jótól tetszésünket megvonnok, de azt sem, hogy mindent feltétlenül dicsérnénk.

E szerepet meghagyjuk azon pártnak, melly mint szélmalom fordul a hatalom léghuzama után.

Kormányoknak — legyenek azok bár még olly jellemzilárdak és becsületesek — voszedelmesebb támasza nem lehet, mint a mindent dicsérők szolgálja serege.

A hü nő, ki férje részéről soha ellentállásra nem talál, minden szeszélyes kívánatait legkisebb szó nélkül telyesítetteti látja, megunja végre az „igenlő“ s önakarat nélküli szerelmes férjet, és — kaczer lesz.

Ellenörség, inger, méltánylás és megrovás erősíti a kormányt, mint a nő erényét.

Azért ne kiabályatok szüntelen és olly gyermekesen ellenünk, kik meggyöződésünkből jött eszmeinket ki is merjük mondani.

Legyetek egyszer férfiak és főként szoktasátok magatokat az alkotmányos élet formáihoz.

A ruha genirozza ugyan egy kissé táblabírói atillába szorított testeiteket, pedig meglássátok rö-

vid időn sokkal kényelmesebben fogjátok magatokat benne érezni.

Kérlek ne legyetek vélemény türelmetlenek és főként táblabírák.

Csernátóni.

Pest majus 26.

Uram, uram Keresztszegi uram, szólok az urhoz. Márctius 15-dike 61-dik számában „élet vagy halál a hitelnek“ czikben én azt állítám, hogy az általános betáblázás, azon esetben, ha az adós azon megyében általános betáblázással terhelt nem minden vagyonát adja el, csupán részét, de az el nem adott részből a betáblázott adósság ki nem telik, nem egyéb szemfényvesztésnél, és így az 1848: IX t. cz. 5 §-a igazságtalan a hitelezőkre, kik ezen törvény előtt általános betáblázás mellett költsönöztek olly birtokosnak, kinek birtokához urbériség volt csatolva; mert azon adósság a jövő törvényhozás rendeletéig fel nem mondható, addig pedig azon adós birtokos, kinek 10,000 frt. értékü birtoka van, tegyük fel 100 hold, általános 10,000 forintnyi betáblázással terhelve, 100 holdjából elad 99 holdat, s így az 1840: XXI t. cz. 21 §-a szerint a vevő nem tartozik megfizetni a 10,000 frt. betáblázott adósságot, hanem a hitelezőt utasíthatja az 1 holdra, hogy abból vegye meg általános betáblázott 10,000 forintját.

Ön erre azt mondja másnap a 62-ik számban, hogy az 1840: XXI t. cz. 20 és 21 §§-ai biztosítják a hitelezőt általános betáblázással is.

Én most is azt mondom, hogy az általános betáblázás nem biztosítja a hitelezőt.

Ha kettőnké volna az ügy, nem felelnék, kit kit az ő hite boldogít, de mivel az ügy a közönységé, s ezt mystificalni nem szabad, a közjó megkivánja, hogy tisztában lásson.

A bíró nem más köztünk mint maga a törvény.

Az 1840: XXI t. cz. 20-ik §-a egy szót sem szól az általános betáblázásról, csupán a különösről, hogy a különös betáblázással terhelt birtok vevője tartozik azon birtokra különösen betáblázott adósságot megfizetni, mit én soha se tagadtam: de ebből csak az következik, hogy a különös betáblázás biztosít, ez pedig egy szóval sem következik, mit ön állit, hogy az általános betáblázás is biztosítja a hitelezőt.

A 21-ik §. szövege szóra így van: „Ugyanez léssen megtartandó akkor, midön az adós valamely törvényhatóság alatt lévő s általános betáblázással terhelt minden birtokát eladja, habár más törvényhatóság alatti birtokai megvolnának is. Ha tehát az adós nem adja el minden birtokát, hanem 100 holdjából csak 99et ad el; ekkor nem tartozik a vevő az általános betáblázott adósságot megfizetni. Tehát az általános betáblázás nem biztosítja a hitelezőt a kijátszás ellen.

A 19-ik §., mellyet ön idézett, nem egyéb szóhalmaznál, annak semmi lelke nincs, ollyan mint a czinegefogó; mert ha felmérési is az adós birtokát, de azért csak általános betáblázásra kap hitelt, a 21-ik §. áll elő, ha pedig azon felmért birtok specialis lythecaul kitüzve terheltetik betáblázással, akkor a felmérésre szükség nem volt, mert a specialis lythecaul kikötött s betáb-

lázással terhelt vagyon felmérése nélkül is ad-
biztosítékot. Tehát e törvényből sem következik,
hogyan az általános betáblázás biztosíték.

A tanúság tehát az, hogy a ki biztosan köl-
csönöz, az adóslévélben specialis hypothecául
köttesse le az ingatlan vagyont, s tábláztassa be a
kötelezőt, de addig, míg a megyei gyűlés tart, az
utolsó napig ki ne adja a pénzt kezéből az adós-
nak, mert a rozslékü adós még a specialis hy-
pothecául lekötött vagyoni betáblázással is ki-
játszhatja hitelezőjét úgy, hogy ugyanazon va-
gyont másnak is leköti specialis hypothecául, és
ugyanazon gyűlésben betábláztatja maga ellen a
kötelezvényt, s ekkor a melly hitelezőnek köte-
lezvénye elébbi, s a pénzt elébb számlálta le, az
bíránd elsőbbséggel.

Midőn az 1848: IX. t. cz. 5-ik §-át igazság-
talannak mondtam azért, mert az eddig általános
betáblázással kikölszönzött pénz fel nem mond-
ható s be nem hajtható a törvény további rende-
letéig, addig pedig a rozslékü adós kijátszhatja
hitelezőjét, — az országgyűlési rendeletet nem
ocsároltam mint ön állítja; mert igazmondás nem
emberszólás; s ön, leczkét ad nekem, hogy ne
ocsároljak, mégis ön beszél a törvényről olyast,
hogy a szegény földbirtokoson Magyarországon
a váltótörvény által 8 év óta mintegy finoman ki-
számított elszegényítési rendszer nehezkedik, ön
azt mondja az országgyűlésről, hogy a szegény
magyart reá szedték, mert egy §-ban, mellyet ő
bizonyosan nem érzett, azt csusztatták be, hogy
az idegen váltót saját rendelethez is ki lehet adni.
Tán inkább azt akarta ön mondani, hogy saját
váltót nem bejegyzett kereskedő is adhat ki?

Ön uram — mint hiszem — egyik váltótör-
vényeséknél fogalmazó gyakornok: hogy állít-
hatja hát ön azt, hogy a kereskedési viszonyból
eredt váltó az, mellyben különböző a kelet helye
a fizetés helyétől. E szerint ha Vodjaner gyapju
vén Kis Pétertől, a gyapju áráról annak Pes-
ten kelt váltót bocsát ki s intézi Ulmanhoz, hogy
Pesten fizesse ki a váltó értékét Kis Péter rende-
letére, ezen váltó ön szerint nem eredne kereske-
dési viszonyból, mert a kelet helye nem különböz a
fizetés helyétől. Gyapjuvétel, és árának váltóval
fizetése, kereskedési viszony.

Ön nekem szemembe szórta, hogy a bírák né-
zeteit megelőzve, azokra a táblabíró politikát
akarnám rátolni, ha véleményem szerint nem
ítélnének, s kifejezésimmal a bírákat nézetem el-
fogadására akarnám kényszeríteni. E puska csü-
törtököt mond.

En a bírákról azon véleményben vagyok, hogy
ha bár ön azt állítja is, hogy a kereskedési, vi-
szonyból eredt váltóra azonnal ráismerhetni mi-
helyt a kelet helye a fizetés helyétől különböz,
azért a bírák ezen nézet szerint nem ítélnék,
mert ön nézete hibás: ellenben ha ön, vagy en-
gedelmével én is, a törvényt világosságra értel-
mezzük, ez értelmezés által kényszerítetteknek nem
látják magokat, ha csak a törvénynek értelmét
adtuk elő, s nem lesznek oly daczolók, hogy mi-
vel Pukolay vagy Keresztzezi azt állíták a hir-
lapban, hogy 2-er 2 = 4: ők azért is azt ítélnék
hogy 2-er 2 = 3.

Uram, törvénytörési fogalmazó uram! ha nem
ohajt ön halált a hitelnek szavai szerint; ne hin-
tegesen oly véleményt, hogy mi csuda, ha né-
mellyek látván, hogy a törvény oly mostohán
gondoskodik rólok, éltük megmenthetéseért nem
szabados módokhoz is nyultak, s ki megszorul,

egyformán használja a törvények hiányait, a tör-
vénytörések kedvezéseit. Azért hogy éhen ne hal-
jon az ember, nem szabad lopnia, a törvénytöré-
seknek kedvezések nélkül kell a törvényt kiszol-
gáltatni; S ön a bírónak kedvezést enged, intéz-
hetni kénye szerint!!!

Táblabíró politika nem kell.

Barátja a személynek, — de inkább barátja az
igazságnak, ha ég föld össze szakad is, — ez a
bírónak hiszek eggye.

Pukolay.

Sopronból írják:

Minekutána a jelen miniszterium a szabadelvü
párt által emeltetett a kormányra, mindenek előtt
azon kellett volna lennie, hogy pártját az olyan
megyékben, a hol kisebbségben van, tekintélye s
befolyása által támogassa.

Ez úgy hiszem nagyon természetes. Mit tett
azonban a kormány Sopronmegyében pártja erős-
bitésére? A híres soproni követ Simon Nep. Já-
nos most is elnöke, és pedig igen nagy befolyás-
sal bíró elnöke a megyének. Miért nem nevezte-
tett ki ezen aluszékonyágáról híres megyébe,
egy erélyes Bónis Samuféle főispán, hogy a sza-
badelvü pártot zászlója alá gyűjthetné, a népet
felvilágosítaná, s a retrograd szellemü emberek-
nek egy kissé imponálna?

Ha a megyei kormány, továbbra is oly kezek
közt marad, mint a millyenben most van, a lelke-
sedés azon csekély szikrája is, a melly ujabban
felébredt e megyében, tökéletesen elalszik, mert
a hivatalban levő retrograd emberek, sistematice
annak elaltatására munkálnak.

Erre csak egy pár adatot akarok felhozni. A
helyett, hogy a népet a nemzeti őrséghez beál-
lásra serkentenek, mindenkép azon vannak, hogy
attól elidegenítsék. Így Agfalva nevezetü hely-
ségben, egy tudós főbíró, a nemzetőrségi tör-
vényben megállapított 100 p. ftbeli tiszta jöve-
delmi censust úgy magyarázta, hogy a szerint
csak az lehet nemzetőr, a ki 100 p. ftot hátra te-
het, s ezen magyarázat következtében a két lel-
kesszel együtt 17 nemzetőrt irt a faluban össze,
holott, ha a természetes ész szerint akarta volna
a törvényt magyarázni, 200-nál is többet kellett
volna összeírnia.

Továbbá, minekutána Széleskut nevezetü
helységbe, Austriából mintegy 500 rabló, ugy-
nevezett kappelbub betört, az azt jelentő szolgál-
bíró, a határbeli falu közönségek kérelme követ-
keztében, arra hivta fel a megyei bizottmányt,
hogy az austriai határon levő falubeli közönsé-
geknek, a megye házában zár alatt levő fegyve-
rekből szolgáltatassék ki önvédelmükre bizonyos
mennyiség.

Mint hogy azonban mindent el akar a még
uralkodó retrograd párt mellőzni, a mi a népben
a nemzeti őrséghez rokonszenvet, és egy kis ön-
érzetet találna felkelteni, az ment határozatba,
hogy a határbeli népnek önvédelmére sem szol-
gáltathatik ki fegyver, de valami 10 pandur és
egynéhány lovas katona fog védelmükre oda ren-
deltetni.

Mit várhat majd a haza, a bekövetkező
vész pillanatjaiban egy olyan néptől, a melly-

nél a közszellem s lelkesedés felébredése oly lel-
kellenül gátoltatik?

Jenő Károly.

Pest, vasárnap majus 28-án, a nemzeti szín-
házban népszerű nyilvános fölolvasást fog alulirt
tanúságos gyakorlati mutatóvanyokkal: Illyenek az
élő személyeken mutatando kötözések, — állato-
kon mutatandó kényegeny (aether) beszívások stb.
fölvilágosítva tartani.

Nevezetesen:

Azon rögtön támadható életveszélyes esetek-
ről (mindenféle sebzésekről, mérgezésekről,
tetszhalálról, stb.) mellyekben okvetlen elvész a
megbetegült, ha az orvos megérkezése előtt kö-
rülállótól nem ápoltatik czélszerűen — és azon
módookról, mellyeket az efféle életmentő ápolásnál
követni kell.

Ajánlja és kéri alulirt ez ügynek a tisztelt kö-
zönség általi pártfogoltatását, mert:

1. Mindenkit érdekelhet saját, vagy kedveltei-
nek élete föltartása, melly a közelgő háborus vi-
lágban gyakrabban mint máskor, bonyolódhatik
veszélybe, s mert:

2. A tiszta bevétel bizonyos (a színház igaz-
gatóságnál kitudakolható) jótékony célra fordít-
tatik. —

Kötelességemnek érzem azt is hálásan nyilván-
ítani, miszerint a fönt említett igazgatóság ezen
felolvasásra, a színházat ingyen átengedni szíves-
kedik.

Prof. Dr. Arányi.

A pénztár tizedfél órakor nyitattik meg.

Helyek ára (hogy a kevésbé vagyonosak is
könnyen részesülhessenek) le van szállítva, és
pedig földszinti s első emeleti páholy 3 ft 30 kr.
Második emeleti páholy 2 ft 30 kr. Földszinti
támlás karszék 1 ft. Földszinti zártzések 30 kr.
Második emeleti zártzések 20 kr. Földszinti heme-
net 15 kr. Karzat 6 kr.

Kezdeté délelőtti fél tizenegy órakor, vége
tizenkettőkor.

Aljasságok ellen azon fegyverrel, mellyre kü-
lönben a lovagiasság az embert jogosítja, önmeg-
gályázás nélkül élni nem lehetvén.

Miután Töltényi Miklós, Bécsben Jasper Hü-
gel és Manznál legujabban e czim alatt „Hü tük-
re a megbukott cancellaria, helytartótanács és ka-
maea hivatalnokainak“ megjelent gunyiratában
személyeink ellen méltatlan rágalmat szórt, mi
becsületességünk érzetében s azon reményben,
hogy a törvény előtt mindenki bármely oldalról
jöhető megtámadások ellen kellő orvoslatot talál,
a tárgyat az illető eskütszéki bíróság elibe vi-
endjük. Pest majus 26. 1848.

Jaszay Pál

miniszterelnöki titoknok.

Kendelényi Ferencz
igazságügyi osztálytitoknok.

Honvédelmi áldozatok. Duchon Adolf 2 ft. az
előbbiekkal összesen 51 ft.

